

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΑΔΑΣ - ΠΕΑ Κυριακή 14 Δεκέμβρη

Συναδέλφισσες & συνάδελφοι αρχιτέκτονες, εργαζόμενοι σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, αυτοαπασχολούμενοι, άνεργοι, συνταξιούχοι

Στις εκλογές στις 14 Δεκέμβρη:

- ⇒ **Μπορούμε να ανατρέψουμε το σημερινό συσχετισμό** στο ΣΑΔΑΣ, προς όφελος των συμφερόντων μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων συναδέλφων και γενικότερα του λαού.
- ⇒ Μπορούμε να **σημαδέψουμε τον πραγματικό ένοχο** της σφαγής των δικαιωμάτων μας, την άρχουσα τάξη, τους μονοπωλιακούς ομίλους και την ΕΕ που τους στηρίζει, τον ένοχο που υπηρετεί σήμερα ενεργά και παθητικά ο Σύλλογος.
- ⇒ Μπορούμε να στείλουμε **μήνυμα αντεπίθεσης** και αναγέννησης του κινήματος, να ενισχύσουμε την αγωνιστική προσπάθεια χειραφέτησης των ταξικών σωματείων και επιτροπών αγώνα αυτοαπασχολούμενων μηχανικών.
- ⇒ Μπορούμε να **απαιτήσουμε να ανακτηθούν άμεσα οι απώλειες** μας την περίοδο της κρίσης, να αγωνιστούμε για να σταματήσει η θυσία των κοινωνικών αναγκών στο βωμό της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων.

Δεν θα ζήσουμε με ψίχουλα! Καμιά θυσία για την άρχουσα τάξη!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η άρχουσα τάξη, οι πολιτικοί υπηρέτες της και οι σύμμαχοι της στην Ε.Ε., προσπαθούν να μας πείσουν να μάθουμε να ζούμε με ψίχουλα...

Οι εξευτελιστικοί μισθοί, τα ελαστικά ωράρια και οι ευέλικτες εργασιακές σχέσεις που επικρατούν στις νέες θέσεις εργασίας των 700€, η ξέφρενη εντατικοποίηση του 12ωρου με μόνιμη την απειλή της απόλυσης, αποτελούν το σύγχρονο εργασιακό καθεστώς.

Ο «εφεδρικός στρατός» των ανέργων σταθερά ξεπερνά το 25%, ενώ πάνω από το 60% των ανέργων και υποαπασχολούμενων μηχανικών δεν έχουν ασφαλιστική κάλυψη ή επίδομα ανεργίας. Οι άνεργοι σπρώχνονται στη «σωτηρία» της μετανάστευσης... Οι άνεργοι έως 29 ετών στην πεντάμηνη μαθητεία μέσω "voucher" για ένα φιλοδώρημα 400€, ανασφάλιστοι, προσφέρουν δωρεάν εργατική δύναμη στους ομίλους.

Οι αυτοαπασχολούμενοι πετιούνται μαζικά εκτός επαγγέλματος και βρίσκονται χωρίς ασφαλιστική κάλυψη μέσω των χρεών, των ρυθμίσεων για την «πιστοποίηση» του επαγγέλματος, των νόμων συγκέντρωσης έργων και μελετών στους ομίλους.

Στο δημόσιο τομέα, ταγμένο στην εφαρμογή κάθε αντιλαϊκής ρύθμισης στην υπηρεσία των ομίλων, ο δημόσιος υπάλληλος ζει με πετσοκομμένο μισθό και δικαιώμα-

τα, με την προοπτική της απόλυσης κατόπιν αξιολόγησης.

Οι εισφορές στο ΤΣΜΕΔΕ ξεκινούν από 5000€ το χρόνο για ασφαλισμένους 10ετίας, εργαζόμενους με «μπλοκάκι», αυτοαπασχολούμενους ή άνεργους. Οι εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές για τους μισθωτούς μειώνονται ως «κίνητρο στήριξης της απασχόλησης», σε αντίθεση με τις εισφορές του εργαζόμενου. Το κράτος εγγυάται συντάξεις 400€ για «να μην πεθαίνει ο συνταξιούχος στο δρόμο». Ο μηχανικός θα χτίζει την επιπλέον σύνταξη «ανταποδοτικά» μέσω ληστρικών εισφορών στο ΤΣΜΕΔΕ «επαγγελματικό» Ταμείο-Τράπεζα. Τα αποθεματικά που απέμειναν από την κλοπή του PSI, του χρηματιστηρίου και των ομολόγων εισάγονται σε κάθε νέο γύρο κλοπής για τις ανακεφαλαιοποιήσεις της Τράπεζας Αττικής «ώστε να μη χαθούν οριστικά τα αποθεματικά που επενδύσαμε».

Η fast-track πολιτική εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης της γης συνεχίζεται, καταργούνται οι οποίοι περιορισμοί υπήρχαν στην αλλαγή χρήσης γης, ο χωροταξικός σχεδιασμός υποτάσσεται πλήρως στους στόχους ανταγωνιστικότητας των μονοπωλίων. Η χρήση της γης και η οργάνωση του κοινωνικού χώρου καθορίζονται σήμερα με γνώμονα τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Η αρχιτεκτονική δεν μπορεί να υπηρετήσει τις λαϊκές ανάγκες. Την ίδια ώρα που τα ποσοστά ανεργίας και η υποαπασχόληση στους αρχιτέκτονες έχουν εκτοξευθεί, υπάρχουν τεράστιες ανάγκες για σύγχρονες και ασφαλείς κτιριακές υποδομές. Ο εργαζόμενος αρχιτέκτονας δε μπορεί να

εκπληρώσει μέσα από αυτόν το δρόμο ανάπτυξης την κοινωνική του αποστολή, που είναι να συμβάλλει στην ενιαία αντιμετώπιση της κατασκευής, της λειτουργίας και της αρχιτεκτονικής μορφής, με γνώμονα τις λαϊκές ανάγκες.

Οι κυβερνήσεις φεύγουν μα η επίθεση μένει... Ποιον έχουμε πραγματικά απέναντι μας;

Όλα τα παραπάνω δεν αποτελούν εξαίρεση λόγω της «έκτακτης κατάστασης της κρίσης και των Μνημονίων», αλλά τον κανόνα της «ανταγωνιστικότητας στην οικονομία που θα τραβήξει επενδύσεις και θα φέρει την ανάπτυξη».

Ποιος ευθύνεται για την κατάσταση που ζούμε; Πέρα από τις εύκολες απαντήσεις πως φταίει η απάνθρωπη Τρόικα, ο νεοφιλελευθερισμός της Μέρκελ και οι πιστοί της «ακόλουθοι», σήμερα ο Σαμαράς, προηγούμενα Παπαδήμος και Παπανδρέου, που εφαρμόζουν τη λαθεμένη γερμανική «μνημονιακή συνταγή», απαντά η ίδια η πραγματικότητα.

Η επίθεση στις εργασιακές σχέσεις με τη γενίκευση του Δελτίου Παροχής Υπηρεσιών ξεκινά από τη δεκαετία '90 όταν «έτρεχε» η ανάπτυξη στον Κατασκευαστικό κλάδο.

Η κατεδάφιση της ασφάλισης ξεκινά από τις αρχές της δεκαετίας του '90 με αποκορύφωμα το ν.3518/2006 για το ΤΣΜΕΔΕ, η εξαγορά της Τραπεζας Αττικής ολοκληρώνεται το 2007.

Η απελευθέρωση των επαγγελματιών, η κατάργηση των ελαχίστων αμοιβών, η νομοθεσία για τη συγκέντρωση των έργων, οι «μεταρρυθμίσεις» στην ανώτατη παιδεία σε εφαρμογή των οδηγιών της Ε.Ε. έρχονται από τη δεκαετία του '90.

Μέτρα σαν αυτά που λαμβάνονται στην Ελλάδα, λαμβάνονται και λήφθηκαν σ' όλη την ΕΕ, είτε με Μνημόνιο και Τρόικα είτε χωρίς, είτε με υψηλό χρέος είτε με χαμηλό, είτε με νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις είτε με σοσιαλδημοκρατικές, όπως και να λέγεται το νόμισμα της χώρας. Το «άλλο μίγμα» που εφαρμόζεται σήμερα εκτός Ε.Ε., στις ΗΠΑ και την Ιαπωνία, δεν οδήγησε ποτέ στη λαϊκή ευημερία.

Η επίθεση στα δικαιώματά μας υπαγορεύεται από τις αντικειμενικές ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων να αυξήσουν την κερδοφορία τους και να θωρακίσουν την ανταγωνιστικότητά τους στη διεθνή αγορά έναντι ομίλων σε χώρες όπου η εργατική δύναμη είναι πολύ φθηνότερη. Η **πολιτική φθηνής εργατικής δύναμης** είναι μονόδρομος

για την καπιταλιστική ανάπτυξη. Γι' αυτό κάθε αστική κυβέρνηση που υποκλίνεται στο στόχο της ανταγωνιστικότητας των ομίλων, **θα λαμβάνει μέτρα σε τέτοια κατεύθυνση.**

Ο πραγματικός μας αντίπαλος, λοιπόν, δεν μπορεί να είναι μόνο η εκάστοτε κυβέρνηση αλλά αυτός που **κρύβεται πίσω από κάθε κυβέρνηση και δεν κατεβαίνει αυτοπροσώπως στις εκλογές, δε ζητά την ψήφο μας. Είναι αυτός που «κρατά τα κλειδιά» της οικονομίας και αποφασίζει τι και σε ποια ποσότητα, που και από ποιον θα παραχθεί. Ο αντίπαλος έχει ονοματεπώνυμο: είναι η άρχουσα τάξη, οι μονοπωλιακοί όμιλοι και το κράτος τους, η ΕΕ που στηρίζει την εξουσία και την κερδοφορία τους.**

Το κυβερνητικό **πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ** κάτω από τις μεγαλύτερες κορώνες για «άλλο μίγμα» της «αριστερής κυβέρνησης» συγκαλύπτει ένα **πρόγραμμα «αναδιανομής της φτώχειας»** μεταξύ των λαϊκών στρωμάτων. Υπόσχεται υποτυπώδεις παροχές σε εξαθλιωμένες μερίδες του λαού, τις οποίες τελικά θα κληθούν να πληρώσουν οι λιγότερο εξαθλιωμένοι που βαφτίζονται «πλούσιοι». Για τον **πραγματικό πλούτο**, τα κέρδη και τα κεφάλαια των μονοπωλιακών ομίλων, προβλέπονται φοροαπαλλαγές και ενισχύσεις, καθώς οι «υγιείς» επιχειρηματίες πρέπει να στηριχθούν για να φέρουν την ανάπτυξη.

Η «νέα» κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ούτε θέλει, ούτε μπορεί να οδηγήσει στην ανάκτηση των απωλειών μας όλου του προηγούμενου διαστήματος. Από το Μητσοτάκη στο Σημίτη, από τον Καραμανλή στον Παπανδρέου και ως τα σήμερα ... Το έργο το 'χουμε ξαναδεί...

Για το λόγο αυτό, η πολιτική λογική που συνοψίζεται στο αίτημα **«να φύγει η κυβέρνηση»** συσκοτίζει τον πραγματικό αντίπαλο και την αιτία της επίθεσης στα δικαιώματά μας. Οδήγησε τα προηγούμενα χρόνια το κίνημα σε συνεχείς αναδιπλώσεις μετά τις εναλλαγές κυβερνήσεων που κατόπιν εφαρμόζαν την ίδια πολιτική. Στην ίδια κατεύθυνση ήπιας μας καλούν να κινηθούμε και σήμερα οι πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και οι προθύμοι «συνοδοιπόροι» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο ΣΑΔΑΣ, στο ΤΕΕ και στα σωματεία των μηχανικών.

Η πείρα από το ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ επιβεβαιώνει την ανάγκη ανατροπής του συσχετισμού

Όλοι εμείς μισθωτοί και άνεργοι, αυτοαπασχολούμενοι και δημόσιοι υπάλληλοι, συνταξιούχοι, απαιτείται να κρίνουμε τη στάση του ΣΑΔΑΣ και τη δράση των παρατάξεων που δραστηριοποιούνται σε αυτόν και στο ΤΕΕ, με γνώμονα τα συμφέροντα και τις ανάγκες μας. Ποιες πρωτοβουλίες

πήραν για την υπεράσπιση των εργασιακών, επαγγελματικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων μας; Ο απολογισμός είναι αποκαλυπτικός: ζήσαμε σε μικρογραφία τη γνωστή ψευδεπίγραφη διπολική αντιπαράθεση μεταξύ κυβέρνησης -ΣΥΡΙΖΑ, ενώ κορυφωνόταν η επίθεση στα δικαιώματά μας.

Η **πλειοψηφία της διοίκησης, το μπλοκ των παρατάξεων της ΔΚΜ (ΝΔ), της ΣΑΕ (ΠΑΣΟΚ) και της ΕΛΕΜ**, συμφωνεί με τις κατευθύνσεις της αντιλαϊκής πολιτικής, τις «αναγκαίες μεταρρυθμίσεις». Η όποια κριτική άρθρωσε αφορούσε διαφωνίες στον τρόπο και χρόνο εφαρμογής των ρυθμίσεων κυβερνήσεων και Ε.Ε. ή σε πλευρές της αστικής πολιτικής, πάντα από συντεχνιακή σκοπιά αντιπαράθεσης με άλλες ειδικότητες μηχανικών. Ουσιαστικά συντάχθηκε πίσω από το ΤΕΕ ευθυγραμμισμένη με το σύνολο των κεντρικών επιλογών του.

Συγκεκριμένα: Στο μέτωπο της «απελευθέρωσης» του επαγγέλματος και της «πιστοποίησης» των τεχνικών δραστηριοτήτων ουσιαστικά δεν πήρε καμιά πρωτοβουλία αποκάλυψης του χαρακτήρα, του στόχου και των επιπτώσεων των αλλαγών στα δικαιώματα του εργαζόμενου αρχιτέκτονα. Την ίδια ώρα που καλούσε σε αποχή από τις εξετάσεις Ενεργειακών Επιθεωρητών, συνδιαμόρφωνε με το ΤΕΕ το πλαίσιο της «πιστοποίησης». Με πρόφαση το οικονομικό πρόβλημα του Συλλόγου επιχείρησαν την ίδρυση «Πολιτιστικού Φορέα» που θα παρέχει («υπηρεσίες») εκπαιδευτικών σεμιναρίων επί πληρωμή στα μέλη του Συλλόγου, θα διεκδικήσει κομμάτι των προγραμμάτων επιμόρφωσης των ανέργων –ενίσχυσης των εργοδοτών και θα αναπτύξει την επιχειρηματική –ανταποδοτική λειτουργία του Συλλόγου. Στην ουσία επιδιώκουν να θεσμοθετήσουν τη νέα δομή του ΣΑΔΑΣ και να προσαρμόσουν τη λειτουργία του στην Ευρωενωσιακή πολιτική πιστοποίησης του επαγγέλματος.

Η **συντεχνιακή ΕΛΕΜ** κερδίζει άξια τον τίτλο του συνεπούς στηρίγματος της κυβερνητικής πολιτικής. Η φραστική καταδίκη κάποιων μέτρων δε μπορεί να κρύψει την απόσταση που τη χωρίζει από τα συμφέροντα των μικρών ελεύθερων επαγγελματιών αρχιτεκτόνων που βρέθηκαν στο επίκεντρο της επίθεσης. Συγκαλύπτει ότι στόχος αυτής της επίθεσης είναι η μετατροπή της πλειοψηφίας των αυτοαπασχολούμενων σε φτηνό εργατικό δυναμικό και η μονοπώληση της αγοράς από τους ομίλους, ενώ προβλέπεται να επιβιώσουν μόνο κάποια μεγάλα τεχνικά γραφεία ως υπεργολάβοι των ομίλων με τους ίδιους στυγνούς όρους εκμετάλλευσης των μισθωτών μηχανικών. Άλλωστε, τα στελέχη της ΕΛΕΜ πρωτοπορούν στην εφαρμογή της ανταγωνιστικής πολιτικής, καθώς απολύουν εργαζόμενους μηχανικούς χωρίς αποζημίωση στηριζόμενοι στο καθεστώς του ΔΠΥ, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να καταφεύγουν στα δικαστήρια για τα δεδουλευμένα τους. Η ΕΛΕΜ συναινεί με τις δυνάμεις ΝΔ –ΠΑΣΟΚ στη μετατροπή του ΤΣΜΕΔΕ σε επαγγελματικό Ταμείο –Τράπεζα. Στηρίζει την ανταποδοτικότητα που φέρνει ληστρικές αυξήσεις εισφορών και μειώσεις συντάξεων, ενώ στήριξε την περαιτέρω ληστεία των αποθεματικών μας μέσω της συμμετοχής του ΤΣΜΕΔΕ στις αυξήσεις Μετοχικού Κεφαλαίου της Τράπεζας Αττικής.

Ο δεύτερος πόλος του **κάλπικου διπολισμού στη διοίκηση του ΣΑΔΑΣ** συγκροτήθηκε από τους **εκπροσώπους του ΣΥΡΙΖΑ (Συνεργασία) και την ουρά τους**, τη μόνιμη «τριπλή» σύμπραξη των παρατάξεων της Συστήριωσης (**ΣΑΜ -κοινή παράταξη μελών ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ**), της

Αριστερής Κίνησης Εργαζόμενων Αρχιτεκτόνων (**ΑΚΕΑ – παράταξη τμήματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**) και του **Νέου Κινήματος Αρχιτεκτόνων (ΝΚΑ)** στο επίπεδο της Κεντρικής Αντιπροσωπείας και του ΔΣ του Τμήματος Αττικής ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ. Η σύμπραξη αυτή δεν ολοκληρώθηκε τελικά με την κοινή κάθοδο στις εκλογές (κατάληξη για την οποία «θρηνεί» το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων).

Το βασικό χαρακτηριστικό αυτής της «ψευτοαντιπολίτευσης» είναι ότι μετατρέπει το «μη χειρότερα» σε «διεκδίκηση». Στο ασφαλιστικό, να μη σταλούν τα ειδοποιητήρια με τις αυξημένες εισφορές του νόμου για το μεσοπρόθεσμο και τα κατασχετήρια για το ΚΕΑΟ, αντί για αγώνα για ριζική μείωση των ήδη υπέρογκων σημερινών εισφορών, διαγραφή χρεών για τους άνεργους αυτοαπασχολούμενους και αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών για τους μεγαλοεπιχειρηματίες και τις μεγάλες τεχνικές εταιρείες. Στην «απελευθέρωση» του επαγγέλματος να μη γίνουν οι εξετάσεις για την πιστοποίηση των ενεργειακών επιθεωρητών, αντί για πλήρη κατάργηση του νόμου και των οδηγιών της Ε.Ε.

Η «λογική» αυτή αποδέχεται – αφενός – ως τετελεσθείσες όλες τις μέχρι σήμερα απώλειες: τις αυξήσεις του 3518/06 στο ασφαλιστικό, τη μετακύλιση της κρατικής ευθύνης στις πλάτες του ιδιώτη μηχανικού με τις ενεργειακές επιθεωρήσεις, την κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών. **Αφετέρου, αντικειμενικά δεν μπορεί να διασφαλίσει ούτε καν αυτό που θεωρητικά επιδιώκει: τη μη χειροτέρευση.** Στο ασφαλιστικό, η θηλιά στο λαιμό σφίγγει καθημερινά λόγω των ήδη «παλαιών» εισφορών. Στα επαγγελματικά, η μετακύλιση της τεχνικής ευθύνης έχει ήδη συντελεστεί με την ίδρυση του προσωρινού μητρώου ενεργειακών επιθεωρητών (το ίδιο και ελεγκτών δόμησης και πάει λέγοντας), με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την καταβάρθρωση των αμοιβών, τη διάλυση των δημόσιων τεχνικών υπηρεσιών, την ποινικοποίηση του επαγγέλματος κ.λπ. Παρά τις αντιμνημονιακές κορώνες και τη φραστική καταγγελία της αντιλαϊκής πολιτικής, οι δυνάμεις αυτές δεν πήραν **ούτε μια αγωνιστική πρωτοβουλία που να διεκδικεί στην πράξη κι όχι στα χαρτιά και στα λόγια την κατάργηση όλων των αντιλαϊκών μέτρων. Αφήνουν στο απυρόβλητο τον πραγματικό αντίπαλο, την άρχουσα τάξη και την ΕΕ, εγκλωβίζουν το κίνημα στο ρόλο του βοηθού για την αλλαγή των αστικών κυβερνήσεων, για να αλλάξουν οι πολιτικοί υπηρέτες του συστήματος αφήνοντας ακλόνητους τους μονοπωλιακούς ομίλους που κρατούν στα χέρια τους τα κλειδιά της οικονομίας.** Αποκορύφωμα της πολιτικής εξαπάτησης που χαρακτηρίζει τη δήθεν «αντιπολίτευση», ήταν η **εκκωφαντική απουσία των δυνάμεων αυτών από τις κινητοποιήσεις ενάντια στην αύξηση μετοχικού κεφαλαίου στην Τράπεζα Αττικής.** Αλλά πώς να είναι παρόντες στην κινητοποίηση, όταν ο αρχηγός του «μεσσία» ΣΥΡΙΖΑ «έδωσε γραμμή» υπέρ ενός «ΤΣΜΕΔΕ-πυλώνα του δημόσιου τραπεζικού συστήματος»; Πώς να παλέψουν ενάντια στις ήδη υπέρογκες εισφορές, όταν ο νόμος που τις επέβαλε (3518/06) ήταν πρόταση του «αριστερού» πρώην προέδρου του ΤΕΕ και των συνοδοιπόρων του;;;

Με τέτοια πολιτική γραμμή δε θέλει πολλή σκέψη γιατί στις «κινηματικές» τους συσπειρώσεις (π.χ. «Ανοιχτή Συνέλευση») μπορεί κάλλιστα να απευθύνει χαιρετισμό ο πρόεδρος του ΤΕΕ Σπίρτζης. Με τέτοια πολιτική γραμμή, είναι αναμενόμενα και τα «παρακάλια» προς την ηγεσία του ΤΕΕ να «ηγηθούν» των κινητοποιήσεων. **Αλλά με τέτοια γραμμή, το μόνο σίγουρο είναι ότι θα έρθουν νέες ήττες, νέες απώλειες δικαιωμάτων**, όπως έχει δείξει όλη η ιστορία του κινήματος μέχρι σήμερα.

Συμπληρωματικά με τις παρατάξεις των βασικών μπλοκ στο ΔΣ του ΣΑΔΑΣ –ΠΕΑ λειτουργούν οι αντιπρόσωποι των **δήθεν «απολίτικων» τοπικιστικού χαρακτήρα σχημάτων**. Εντείνουν τις αυταπάτες λύσεων σε τοπικό επίπεδο χωρίς ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Συναδέλφισσα, συνάδελφε,

πάρε κι εσύ μέρος στον αγώνα για την ικανοποίηση των αναγκών μας!

Δεν σου αξίζει, ο ρόλος του θεατή στη συντελούμενη καταστροφή σου, η μιζέρια της παραίτησης από το αυτονόητο δικαίωμα –ανάγκη να ζεις αξιοπρεπώς από τη δουλειά σου. **Κανένας συμβιβασμός. Ο αγώνας για την ανάκτηση των τεράστιων απωλειών των τελευταίων ετών είναι ρεαλιστικός, αναγκαίος και αφετηρία για να ξεδιπλωθεί η αντεπίθεση για την ικανοποίηση των αναγκών μας.** Ο αγώνας αυτός πρέπει να γίνει ακόμα πιο σκληρός, ακόμα πιο αποφασιστικός, να σημαδεύει τον πραγματικό αντίπαλο, τα μονοπώλια και την εξουσία τους.

Μονόδρομος σ' αυτή την κατεύθυνση είναι η **ενίσχυση των ταξικών δυνάμεων και στα όργανα του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ, η ενίσχυση της ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ.** Της δύναμης που δεν θυμάται τα προβλήματα των συναδέλφων λίγες μέρες πριν τις εκλογές. Δεν περιορίζεται μόνο στην αντιπαράθεση στα όργανα του Συλλόγου. Οι δυνάμεις της **πρωταγωνίστησαν το προηγούμενο διάστημα** σε κάθε απεργιακή μάχη, ενάντια στις απολύσεις, στις κινητοποιήσεις για τη μείωση των εισφορών στο ΤΣΜΕΔΕ, ενάντια στην αύξηση μετοχικού κεφαλαίου της Τράπεζας Αττικής, για τα χαράτσια, για το σφράγισμα βιβλιαρίων υγείας ανέργων συναδέλφων, ενάντια στην πιστοποίηση του επαγγέλματος και τις εξετάσεις του ΚΕΝΑΚ.

Ο δικός μας δρόμος είναι ο δρόμος της **ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ** ενός πανίσχυρου κινήματος που θα στοχεύει τον πραγματικό αντίπαλο, τους μονοπωλιακούς ομίλους, την Ε.Ε., την εξουσία τους. Είναι ο δύσκολος αλλά ελπιδοφόρος αγώνας ανασύνταξης του κινήματος, σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, ενίσχυσης και κυριαρχίας του ταξι-

κού συνδικαλισμού απέναντι στον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό κάθε απόχρωσης, ενίσχυσης των ταξικών σωματείων στο χώρο μας, της μαζικοποίησης της επιτροπής αγώνα αυταπασχολουμένων, ισχυροποίησης του ταξικού πόλου στο εργατικό κίνημα, του ΠΑΜΕ και της ΠΑΣΕΒΕ. Ο δρόμος της οικοδόμησης της Λαϊκής Συμμαχίας, της συγκέντρωσης δυνάμεων για την αποφασιστική σύγκρουση απέναντι στον πραγματικό αντίπαλο. Αυτόν τον αγώνα δώσαμε όλο το προηγούμενο διάστημα, μέσα απ' τις γραμμές του ταξικού εργατικού κινήματος.

Συνεχίζουμε τον αγώνα για να πληρώσουν την κρίση τα μονοπώλια, να συγκεντρωθούν δυνάμεις για την πραγματική αντεπίθεση, για τη ρήξη με την άρχουσα τάξη. Για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης με γνώμονα τις λαϊκές ανάγκες και όχι τα κέρδη των ομίλων, με αποδέσμευση απ' την ΕΕ, μονομερή διαγραφή του χρέους, κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό της οικονομίας και εργατικό έλεγχο.

Αυτός ο ριζικά διαφορετικός δρόμος ανάπτυξης, είναι ο μόνος που θα αναπτύξει τις ανεξάντλητες παραγωγικές δυνάμεις της ελληνικής κοινωνίας, θα επιτρέψει στους εργαζόμενους, μαζί και στους εργαζόμενους μηχανικούς, να ζήσουμε και να δημιουργήσουμε με αξιοπρέπεια. Ο εργαζόμενος αρχιτέκτονας θα μπορεί επιτέλους να παίξει το δημιουργικό ρόλο του στην οργάνωση του κοινωνικού χώρου, στον πολεοδομικό και χωροταξικό σχεδιασμό, στην κατοικία, στο περιβάλλον, στην αξιοποίηση των φυσικών πόρων, στην εξοικονόμηση ενέργειας με γνώμονα τη συνδυασμένη ικανοποίηση του συνόλου των αναγκών του λαού.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ **ΝΙΚΗ**

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

(www.dpk.tee.gr, email: panepist.mixan@gmail.com, τηλ. 6977227152, 6949209018, 6978485771)